

og Politihensyn bør kunne tages¹⁾. Saaledes bør det ikke blot, som i den for Tiden paa-tænkte Lokalevedtægt for København, kunne bestemmes, at Køkken og Forraads-kammer skulle være indrettede efter Sundhedens Krav, men det bør ogsaa kunne be- stemmes, at der altid til en Beværtning skal være Køkken og Forraadsrum.

En af de for Ædrueligheden skadeligste Indretninger maa nemlig de saakaldte »Bars« antages at være: Drikkediske, hvor der ikke serveres Mad, men kun udskænkes. At modarbejde denne Form for Beværtning ved at forlange Tilstedeværelsen i Forret-ningen af visse Spisevarer, er næppe praktisk. Den Beværter, der ikke vil servere Spise- varer, kan altid, blandt andet ved Madens Kvalitet, bevirke, at Kunderne ikke for- lange Spisevarer. Det, der oftest frister ind paa Barsystemet, er Huslejesbesparelsen, eller det, at Husværtten har et Udskænkingslokale, men intet Tilberedningsrum at byde Lejeren. Denne Fristelse bør fjernes derved, at kun Lokaler med tilhørende Køkken m. m. maa bruges til Beværtning. Er Køkkenet først til Stede, ville økonomiske Grunde oftest føre til, at det ogsaa bliver taget i Brug efter sin Bestemmelse.

Paa Grund af Forholdenes Forskellighed Landet over bør den nærmere Ord- ning være en kommunal Sag, ikke en Lovgivningssag.

Det er muligt, at der i Fremtiden ville opstaa Ulemper af, at der oprettes for smaa Herbergerier, bl. a. politimæssige Vanskeligheder ved Tilsynet med rejsende, og der er en Del, der taler for, at de, der kun ville huse faa Gæster, maa indrette sig paa den fri Næring at tage Gæster ugevis og overlade de større Herbergerier at tage mod Døgn-gæsterne. Ligeledes vil det muligvis til Forebyggelse af, at Herbergerier uden Beværterret drive offentlig Beværtning, vise sig formaalstjenligt at give nærmere Regler for Beliggenheden og Indretningen af Herbergerierenes Serveringsrum — at de ikke maa ligge i Stueetagen med direkte Indgang fra Gaden o. s. v.

Om disse Forhold er det imidlertid vistnok for tidligt, allerede nu at lovgive paa anden Maade end saaledes, at man udstyrer Kommunerne med behørig Bestemmelsesret.

For Byernes Vedkommende har Forslaget ikke givet Bevillingsmyndigheden Ret til at bestemme Lokalets Beliggenhed (se under § 5 i Slutningen), der er fri Adgang til Flytning (§ 29). Men der bør formentlig være Adgang for Kommunen til vedtægts- mæssig at bestemme, hvor der i Kommunen *ikke* maa drives Beværtning med stærke Drikke. Rundt om de Bygninger, der af det offentlige rejses for offentlige Formaaals Skyld, opstaa ofte netop herved et Liv, der atter skaber Betingelser for Oprettelse af Beværtninger i Nabolaget. Men Beværtningernes Udskænkning af stærke Drikke kan virke forstyrrende og hæmmende netop for de Formaal, der have fremkaldt den offentlige Bygning. Det kan saaledes virke i høj Grad hæmmende for retslige Under- søgelser, naar de Personer, som skulle holde sig rede for eventuel Vidneafhøring og i Ventetiden opholde sig i en Beværtning, ved Alkoholnydelse gøre sig uskikkede til videre Afhøring. Her og under lignende Forhold er der naturlige Grunde for at be- gunstige de alkoholfri Beværtninger. Navnlig, hvor der ved et Magtsprog samles mange unge Mennesker (ved Sessions- og Retslokaler) har det offentlige, ved Siden af sin In- teresse i at undgaa de Forstyrrelser, som Alkoholudskænkningen kan medføre, et vist Ansvar for, at de mødende ikke i Ventetiden tvinges ned i Alkoholbeværtninger. Kom- munerne bør paa dette Omraade have de friest mulige Hænder.

Det samme gælder, hvis Kommunerne skulde ønske at eksperimentere med Gøteborgssystemet og foreløbig at gøre Forsøg med en enkelt Bydel.

Endelig bør Kommunen kunne træde hjælpende til, saafremt Grund- og Hus- ejere i en Bydel skulde blive enige om kun at ville udleje til alkoholfri Forretninger. En saadan Overenskomst er vel forbindende for hver enkelt Grundejer uden Kom- munens Mellemskomst, men det er meget besværligt for de private at varetage Over- holdelsen af Overenskomstens Forpligtelser; en Optagelse af Forpligtelserne i en kom- munal Vedtægt vilde derimod borttage alle Vanskeligheder. Og naar Husejerne i et Kvarter for det almindelige bedstes Skyld maaske med Opofrelse af egne Interesser paatage sig Forpligtelser som den omtalte, er det formentlig i sin Orden, at det offent- lige træder understøttende til. I hvert Fald bør det være Kommunerne muligt at gøre det.

§ 29. Som alt antydnet virker Forslaget hen til bedre Lokaler dels ved Regelen om Lokalevedtægter (§ 28), dels ved paa Landet at overlade Lokalefordringerne til

1) Bilag S. 24, 27, 36, 75, 97, 98, 135, 170, 178, 187, 197, 201.